

fremme afspændingen og tilliden mellem staterne for derigennem at skabe bedre muligheder for at standse kernevåbenfremstillingen, afvikle bestående kernevåbenlagre og fjerne kernevåben og deres fremføringsmidler fra nationale våbenarsenaler. Præamblen slutter med at erindre om, at staterne i henhold til FN-pagten skal afstå fra at true med eller at anvende magt imod en anden stat.

Traktatens centrale bestemmelser indeholdes i artikel I og II.

Artikel I forbyder en kernevåbenstat at overføre kernevåben eller andre nukleare sprænglegemer eller kontrol hermed til nogen som helst modtager, det være sig direkte eller indirekte. Samtidig forbydes det at bistå, opmuntre eller bevæge nogen stat, som ikke besidder kernevåben, til at erhverve eller opnå kontrol over sådanne kernevåben eller nukleare sprænglegemer. Ved en kernevåbenstat forstås ifølge artikel IX, stk. 3, en stat, som inden 1. januar 1967 har fremstillet og bragt et kernevåben eller et andet kernefysisk sprænglegeme til eksplosion.

På tilsvarende måde forbydes det ifølge *art. II* enhver ikke-atommagt at modtage, erhverve kontrol med, at fremstille eller på anden måde at erhverve kernevåben eller nukleare sprænglegemer eller at søge eller modtage bistand til deres fremstilling.

Artikel III behandler kontrolspørgsmålet.

Stk. 1 foreskriver kontrol med alt spalteligt materiale, der anvendes af ikke-atommagter til fredelig nuklear virksomhed. Kontrollen skal udøves på grundlag af en aftale, der skal forhandles og afsluttes med IAEA, og skal alene tage sigte på, at forpligtelserne i medfør af traktaten opfyldes.

Stk. 2 bestemmer, at overdragelse af spalteligt materiale til fredelige formål eller tilhører hertil til en ikke-atommagt kun må finde sted under kontrol i henhold til artiklens bestemmelser.

Stk. 3 foreskriver, at de nævnte kontrolforanstaltninger skal udformes i overensstemmelse med reglerne i art. IV og ikke må hæmme deltagerens økonomiske eller tekniske udvikling eller det internationale fredelige kernefysiske samarbejde.

Endelig fastsætter stk. 4 bestemte frister, inden hvilke ikke-atommagterne skal indlede forhandlinger med IAEA om en aftale om de foreskrevne kontrolforanstaltninger.

Artikel IV omhandler den fredelige udnyttelse af kerneenergien. Det fastslås, at traktaten ikke begrænser deltagerens ret til forskning, fremstilling og anvendelse af kerneenergi til fredelige formål, når dette sker under iagttagelse af artikel I og II.

Endvidere bestemmes det, at alle deltagere har ret til at deltage i den størst mulige udveksling af udstyr og materialer til fredelig anvendelse af kerneenergi samt at blive delagtiggjort i videnskabelige og teknologiske oplysninger herom, og det pålægges de deltagere, som er i stand til det, at samarbejde om yderligere udvikling af kerneenergiens anvendelse til fredelige formål, først og fremmest på de deltagende ikke-atommagters territorier og under særlig hensyntagen til udviklingsområderne.

Artikel V pålægger alle deltagere i traktaten pligt til at virke for, at der uden forskelsbehandling tilsikres alle deltagende ikke-atommagter andel i den fredelige udnyttelse af kernefysiske eksplosioner under passende international kontrol og på en sådan måde, at der afkræves ikke-atommagterne det mindst mulige vederlag, som ikke må omfatte betaling for forskning og udvikling. Det bestemmes, at ikke-atommagterne skal kunne opnå adgang hertil enten ved bilateral aftale eller gennem et i henhold til international overenskomst oprettet og særlig sammensat internationalt organ, hvorom der snarest skal indledes forhandlinger.

Artikel VI pålægger deltagerne at fortsætte bonafide forhandlinger om en snarlig standsning af kernevåbenkapløbet, om kernevåbennedrustning samt om en traktat om almindelig og fuldstændig nedrustning under effektiv international kontrol.

Artikel VII fastslår, at traktaten ikke berører staternes ret til at indgå regionale aftaler om atomfri zoner.

Artikel VIII indeholder regler om ændring af traktaten. Det bestemmes, at enhver af deltagerne kan foreslå ændringer, og at enhver ændring, før den træder i kraft, skal godkendes og ratificeres af et flertal af de deltagende stater, herunder af alle kernevåbenmagter og de i IAEA's styrelsesråd repræsenterede stater. Ændringen træder kun i kraft for de stater, som har ratificeret den.

Endvidere bestemmes det, at der 5 år efter traktatens ikrafttrædelse skal afholdes en revisionskonference i Genève med det formål at konstatere, om traktaten fungerer efter sit formål. Yderligere revisionskonferencer kan indkaldes med 5 års mellemrum, såfremt et flertal af deltagerne beger det.

Artikel IX indeholder bestemmelser om tiltrædelse og ikrafttrædelse. Traktaten, der står åben for alle stater, træder i kraft, når depositarmagterne USA, Sovjetunionen og Storbritannien samt 40 andre signatarmagter har deponeret deres ratifikationsinstrumenter.